

Phượng
Hoàng
Thần

HỒI 51

Nam Cung Siêu lại đến Sơ Lạc

Nam Cung Siêu cười hỏi:

- Tại hạ cũng muốn thỉnh cầu Thiết đại hiệp một chuyện được chăng?

Thiết Kỳ Sĩ cười, hỏi lại:

- Bất Thỏ Hành Kiếm và Thỏ Hành Yêu cơ chứ gì?

Nam Cung Siêu đáp:

- Đúng thế.

Thiết Kỳ Sĩ trở vào Cao Dương nói:

- Vậy Nam Cung huynh mời lệnh sư thúc cùng đi. Tại hạ cũng muốn coi lão nhân gia thi triển mấy môn cổ quái.

Cao Dương cười đáp:

- Ta chỉ ưng chịu khi gặp thời cơ thuộc ba loại mới động thủ, còn ngoài ra để mặc Thiết đại hiệp.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Ba loại thời cơ là những gì?

Cao Dương đáp:

- Bảo ta bắt chim là một, lấy cắp vật gì là hai, dùng ta đưa tin muện dậm cũng được. Ngoài ra ta không có năng lực gì nữa.

Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Thế là tuyệt diệu quá rồi.

Cao Dương liền nhìn Lê Cô nói:

- Trong động có những gì thì người trông coi lấy và luyện công phu xong sẽ hạ sơn kiếm ta.

Lê Cô gật đầu đáp:

- Đồ nhi xin tuân mạng.

Cao Dương lại nhìn Tinh Tú lão nhân nói:

- Đại ca ơi! Vây tiểu đệ xin cáo từ đại ca.

Lão nhân cười đáp:

- Ta muốn sư đệ đừng có dời xa Thiết đại hiệp vì ta biết tính lão đệ rồi.

Cao Dương cả cười đáp:

- Dù sao đại ca cũng là sư huynh của tiểu đệ.

Kỳ Dao nhìn Cao Dương cười nói:

- Biển Bức nhân (người dơi)! Tấm quái y của lão mặc ra ngoài coi không tiện vì lúc đi đường khiến cho người ta chú ý.

Cao Dương nghe nàng hô mình bằng “Biển Bức nhân” trong lòng sung sướng cả cười đáp:

- Đa tạ cô nương đã ban cho cái ngoại hiệu này. Từ nay xin đừng kêu tên họ tại hạ nữa. Còn tấm áo này thì không cần, vì những nhân vật ở biên cương thường mặc những áo khác lạ.

Văn Đế Đế hỏi:

- Bên ngoài lão khoác áo choàng được không? Vì sợ lúc có người nội địa ngó thấy.

Cao Dương gật đầu đáp:

- Nếu vậy phải nhờ cô nương giúp cho. Khi tới thị trấn, phiền nhị vị cô nương sắm dùm tại hạ một tấm áo choàng.

Kỳ Dao nói:

- Cái đó dễ lắm, chúng ta lên đường quách.

Bốn người từ biệt Tinh Tú lão nhân và Lê Cô rồi lập tức tiến về phía Ngọc Môn Quan.

Hai bữa sau, bốn người tới thành Ngọc Thụ. Lúc tìm vào quán ăn cơm, Nam Cung Siêu bỗng nhìn Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Mấy bữa nay tại hạ có điều muốn hỏi đại hiệp mà chưa dám, chẳng hiểu đại hiệp có trách phạt không?

Cao Dương nói theo:

- A Siêu! Thế là người không phải. Đại hiệp với chúng ta cũng như người nhà. Người có ý kiến gì sao còn úp mở?

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Chắc y sợ vụ này có liên quan đến Thanh đình?

Nam Cung Siêu lắc đầu đáp:

- Không phải! Hiện giờ tại hạ đã thoát ly nước Sơ Lạc. Những mối liên quan đến quốc gia, toàn bộ chẳng dính líu gì tới tại hạ nữa.

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Vậy Nam Cung huynh muốn hỏi điều chi?

Nam Cung Siêu đáp:

- Võ lâm thiên hạ không phân hắc, bạch, gần đây đều kéo nhau đến Tây vực. Trong vụ này nhất định có chuyện phi thường.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Vụ này chỉ nhắc tới một cái là Nam Cung huynh biết ngay. Nó liên quan đến ẩn hình châu.

Nam Cung Siêu kinh hãi nói:

- Té ra vì trái châu bảo bối đó. Chà! E rằng có người phải chết.

Kỳ Dao đáp:

- Đã xảy ra chuyện tranh cướp thì làm sao tránh khỏi có người chết.

Nam Cung Siêu nói:

- Trái châu đó nguyên là báu vật truyền quốc của nước Sơ Lạc, nhưng quốc vương nước này đã ban cho Phổ Phổ nguyên soái rồi.

Cao Dương kinh hãi nói:

- Phổ Phổ nguyên soái là bào đệ của Sơ Lạc quốc vương và là sư đệ của Thiên Hà thượng nhân, nhưng nghe nói võ công hắn còn cao hơn cả sư huynh, bây giờ ẩn hình châu lại vào tay hắn, há chẳng thành thiên hạ vô địch ư?

Nam Cung Siêu đáp:

- Đệ tử làm thủ hạ cho hắn mấy năm đã biết rõ sự tình. Võ công hắn quả nhiên cao thâm khôn lường, nhưng chí hướng của hắn không phải ở võ lâm.

Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Chắc hẳn mưu bá đồ vương nên mới phái Nam Cung huynh tới Bắc Kinh dò thăm quân tình.

Nam Cung Siêu gật đầu đáp:

- Chẳng những hẳn chỉ có ý đồ đất cát nhà Mãn Thanh mà còn mang dã tâm khuyếch trương bờ cõi ra bốn mặt. Tại hạ nhận xét hẳn là người quá nhiều ảo tưởng, nên viện cớ để rút lui.

Cao Dương nói:

- Tây Vực có tam bảo hẳn mới được một. Xem chừng hẳn chưa yên dạ, nên chưa cử binh ra ngoài bờ cõi.

Nam Cung Siêu đáp:

- Đúng thế. Cổ long đan của Chuẩn Cát Nhĩ, Bí bảo sương của Thấp Lý Mộc, hẳn còn đương truy tầm hai món đồ rồi mới khởi binh đánh ra ngoài. Nếu không thế thì hẳn đã phát động Tứ diện quân rồi.

Thiết Kỹ Sĩ hỏi:

- Tứ diện quân là gì? Có bao nhiêu nhân mã?

Nam Cung Siêu đáp:

- Hiện nay quá nửa các quốc gia ở Tây Vực đều đã bị Phổ Phổ nguyên soái thuyết phục kết thành Liên hiệp quân, chia thành Tứ phương quân thống, Phổ Phổ tự lãnh một đạo, còn ba đạo do ba phó soái nắm giữ. Bốn đạo quân này gọi tắt là Tứ diện quân. Phổ Phổ nguyên soái làm tổng soái.

Kỳ Dao nói:

- Cái đó chúng ta không cần. Tiểu muội chỉ muốn hỏi Cổ Long đan của Chuẩn Cát Nhi là cái gì? Lại còn Bí Bảo Sương gì đó? Những thứ kia ở trong tay ai? Tại sao Phổ Phổ nguyên soái chưa đi đoạt lấy?

Cao Dương xen vào:

- Hai bảo vật này còn là bí mật truyền kỳ của người Tây Vực, nhưng trên thực tế chưa biết lạc lõng nơi đâu. Nghe nói Cổ Long đan mang ở trong mình thì xuống biển nước không dính vào được, nhất là đi đường bộ, không khí bên ngoài không làm cho bé tấc.

Vãn Đế Đế “ồ” một tiếng nói:

- Nếu vật quả là vật chí bảo.

Cao Dương nói:

- Ta lại được tin một tay cao thủ Y Lê lúc lâm tử còn kêu lên: “Quốc sư! Ta biến thành quỷ cũng phải đoạt Cổ long đan về.” Nhưng không hiểu

là quốc sư nào, vì trong những nước bên Tây Vực có ba người được phong chức quốc sư.

Kỳ Dao lại hỏi:

- Bí bảo sương là gì? Tác dụng của nó là thế nào?

Cao Dương đáp:

- Đó là một cái rương, nghe nói trong rương có mấy thứ bảo vật không hiểu tên là gì mà cũng không biết tác dụng ra sao, chỉ nghe gọi là Bí bảo sương, nên biết là có báu vật.

Thiết Kỳ Sĩ ngẫm nghĩ rồi hỏi Nam Cung Siêu:

- Nam Cung huynh đã theo Phổ Phổ nguyên soái mấy năm, dĩ nhiên cũng biết hành động của hắn lúc bình thời như thế nào tỏ ra có chỗ khác thường?

Nam Cung Siêu đáp:

- Hành động của hắn rất thần bí.

Kỳ Sĩ hỏi:

- Sao Nam Cung huynh biết thế?

Nam Cung Siêu đáp:

- Một là hắn thường thường ra ngoài một mình tìm nơi danh thắng mà lần nào cũng đến Côn Luân Sơn. Hắn rất là tín nhiệm tại hạ. Có lần kêu tại hạ cùng đi, nhưng lúc lâm hành hắn lại bảo tại hạ đến tham dự hội nghị ở A Hàm Kỳ thay hắn.

Thiết Kỳ Sĩ cười nói:

- Thế là hắn vẫn không yên lòng để Nam Cung huynh đi theo nên mượn cố lý khai huynh đài.

Nam Cung Siêu đáp:

- Nhưng lần ấy y lại nói rõ địa phương muốn tới.

Thiết Kỳ Sĩ vội hỏi lại:

- Địa phương nào?

Nam Cung Siêu đáp:

- Vô Danh động.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Có nơi đó thật không?

Nam Cung Siêu chưa kịp trả lời Cao Dương đã cười nói:

- Vô Danh động ở Côn Luân Sơn thì rất nhiều.

Thiết Kỳ Sĩ cười khanh khách đáp:

- Thế là hấn phải một lần buột miệng lỡ lời.

Nam Cung Siêu hỏi:

- Nghĩa là thế nào?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Hấn đến Côn Luân Sơn để tìm động chứ có phải tìm những nơi danh thắng thông thường.

Cao Dương gật đầu nói:

- Vụ này nhất định liên quan đến Cổ long đan và Bí bảo sương.

Nam Cung Siêu nói:

- Sau nữa hấn thường phỏng vấn Y Lê Quốc sư.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Nước Y Lê có quốc sư không?

Cao Dương nhảy bổ lên la:

- Thiết lão đệ thật là thông minh. Người võ lâm lúc lâm tử đó muốn trở vào Y Lê Quốc sư.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Nam Cung huynh đã nói võ công Phổ Phổ nguyên soái đến trình độ tuyệt đỉnh, vậy chúng ta bắt tất nóng nảy, để bọn võ lâm thiên hạ đến đấu với hấn mấy trường trước đi.

Cao Dương hỏi:

- Nếu vậy thì chúng ta đến Y Lê trước hay sao?

Thiết Kỳ Sĩ lắc đầu đáp:

- Người khác chắc chưa biết Cổ long đan lọt vào tay Y Lê quốc sư. Bọn ta bước đường thứ hai sẽ tới đó.

Nam Cung Siêu hỏi:

- Bây giờ chúng ta chuyển hướng lên Côn Luân Sơn phải không?

Thiết Kỳ Sĩ gật đầu đáp:

- Phải rồi! Nhưng Nam Cung huynh còn bận công tác riêng, vậy bắt tất phải theo bọn tại hạ.

Nam Cung Siêu hỏi:

- Đại hiệp phái tại hạ đi đâu?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Đến Sơ Lạc.

Nam Cung Siêu kinh hãi nói:

- Đại hiệp muốn tại hạ tới đó nằm vùng?

Thiết Kỳ Sĩ cười hỏi:

- Nam Cung huynh đến Bắc Kinh làm gian tế còn được thì sợ gì nằm vùng ở Sơ Lạc?

Nam Cung Siêu nói:

- Nhưng tại hạ đã từ quan, bây giờ còn lý do gì để tới đó? Mình đến mà không có lý do, tất Phổ Phổ sinh lòng nghi hoặc.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Nam Cung huynh đưa tin Y Lê quốc sư lấy được Cổ long đan là một lý do rất tốt. Chẳng những Phổ Phổ không hoài nghi mà còn chắc chắn hẳn còn trọng dụng mình như người tâm phúc.

Cao Dương nhảy bổ lên nói:

- Diệu kế! chân diệu kế!

Nam Cung Siêu hỏi:

- Đại hiệp sai tại hạ đến nằm vùng với dụng ý gì?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Không cần Nam Cung huynh phải mạo hiểm, mà chỉ lưu tâm xem những ai đến kiếm Phổ Phổ nguyên soái, đồng thời dò cho biết rõ cử động của hắn. Chỗ ở của hắn có gì chướng ngại không?

Nam Cung Siêu đáp:

- Nếu chỉ có vậy thì dễ lắm.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Khi bọn tại hạ đến Sơ Lạc quốc, hay hơn hết là Nam Cung đã tìm cho được tin tức quan hệ.

Nam Cung Siêu đáp:

- Cái đó lại càng dễ, hắn biết tại hạ là người Hán, đồng thời lại biết tại hạ thích kết bạn. Tại hạ chỉ cần nói có người anh em kết nghĩa tới nơi.

Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Thế là được rồi. Nam Cung huynh có thể bảo thẳng với hắn tên họ

bọn tại hạ cũng không sao, vì những danh từ này trong võ lâm rất ít người biết tới.

Cao Dương nói:

- Vậy Siêu nhi chia tay đi thôi. Người đi mé hữu đi thẳng tới Ngọc Môn Quan. Còn bọn tạ rẽ qua mé tả đến Côn Luân Sơn.

Nam Cung Siêu liền nhìn Thiết Kỳ Sĩ nói:

- Đại hiệp! Tại hạ xin cáo từ.

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Nam Cung huynh! Khi huynh đến Sơ Lạc quốc phải hết sức né tránh đừng động thủ với ai. Gần đây những nhân vật đặc biệt lần đến Tây Vực nhiều quá rồi.

Nam Cung Siêu thấy lúc mình lâm hành được chàng rất quan tâm, gã không khỏi xúc động nói:

- Đại hiệp! Tại hạ sẽ hết sức thận trọng. Xin đại hiệp yên lòng.

Sau khi chia tay, Cao Dương qua đường mé tả cười nói:

- Đại hiệp! Biển Bức nhân xin dẫn đường.

Doc. đường, Kỳ Dao cười nói:

- Tắm áo quá dị của lão Cao phải sửa chữa thế nào, bọn tiểu muội thân hình thế này hiện mặc được chăng?

Cao Dương đáp:

- Đây là bảo y lớn mặc được mà nhỏ cũng được, dẫn ra co lại như không, nhưng ai chưa luyện Biển Bức Công thì cũng phải là người nội công xuất thần nhập hóa mới bay lên không được. Có điều khi lên cao ban đầu bị gió xoay chuyển rất khó chịu, lâu rồi cũng quen đi.

Vãn Đế Đế nói:

- Lão Cao có thể đem theo vật nặng lên không chăng?

Cao Dương đáp:

- Năm chục cân thì còn đánh nhau được, nếu nặng hơn thì xoay chuyển không linh hoạt.

Thiết Kỳ Sĩ đột nhiên hỏi:

- Tại hạ phát giác trước ngực Biển Bức y của lão đại có chữ “Đinh” theo cổ tự. Đó là vì nguyên nhân gì?

Cao Dương đáp:

- Cái đó đến gia sư cũng không hiểu, nhưng lão nhân gia cho là loại Bức y này không phải chỉ có một tấm. Đã có tấm chữ Đinh thì ít ra trên còn ba tấm nữa có những chữ “Giáp, Ất, Bính”.

Kỳ Dao cười nói:

- Nếu quả còn nữa thì tiểu muội cũng mong được một tấm để bay trên không chơi cho khoái.

Cao Dương hỏi:

- Tại hạ biết cô nương đã có thuật ngự phong vạn lý thì còn cần Bức y làm chi?

Thiết Kỳ Sĩ đáp:

- Phải dùng nội công để chế ngự chân khí, như vậy cũng tổn hại hơi sức. Đồng thời không thể chiến đấu trên cao, mà chỉ dùng để trốn chạy hoặc đi cho lẹ. Bây giờ những đệ tử võ lâm đã có ba người cười phi cầm trên không để đánh nhau được, nên bọn tại hạ quyết không đi trên không. Vô phước mà gặp phải họ thì chỉ còn đường chết.

Cao Dương cười lạt nói:

- Chắc là đại hiệp nói về Thần Ứng chân nhân, Tiên Hạc Mỗ Mỗ và Quỷ Thú lão tổ. Chẳng dẫu gì đại hiệp, trong ba nhân vật đó, Quỷ Thú lão tổ là kẻ thù của tại hạ đến chết cũng không quên. Sở dĩ tại hạ liều lĩnh mạo phạm tù cầm ba chục năm rèn luyện Biển Bức công cũng là để trả mối thù bị hấn sĩ nhục.

Thiết Kỳ Sĩ “ủa” một tiếng hỏi:

- Lão Cao đã gặp hấn ư?

Cao Dương gật đầu đáp:

- Quỷ Thú lão tặc đã bắt tại hạ ba lần mà lần nào cũng liệng xuống hồ chứ lão không giết. Chẳng thà lão giết đi, tại hạ lại không cảm giận.

Kỳ Dao kinh ngạc hỏi:

- Tại sao vậy?

Cao Dương đáp:

- Tên lão tặc đó là bại tướng dưới bàn tay của gia sư. Hấn đem mối hận ngày trước đổ lên đầu tại hạ.

Thiết Kỳ Sĩ hỏi:

- Sao hấn không kiếm lệnh sư huynh?

Cao Dương đáp:

Tệ sư huynh được một nắm thần tiên truyền gia là khắc tinh của Quỷ Thú, nhưng tệ sư huynh trước nay không tìm đến hắn, mà lão tặc cũng không dám tới Tinh Tú Hải.

Văn Đế Đế cười hỏi:

- Bây giờ lão Cao có dám giao thủ với Quỷ Thú không?

Cao Dương đáp:

- Ở dưới đất tại hạ vẫn không phải là đối thủ của hắn, nhưng hắn cũng đừng hòng đánh đổ tại hạ, vì hễ chạm trán nhau là tại hạ lại trên không. Nếu hắn cười Quỷ Thú rượt theo thì tại hạ đạp hắn xuống đất.

Kỳ Dao hỏi:

- Vậy lão Cao muốn giết con quái điều của hắn chẳng?

Cao Dương đáp:

- Con Quỷ súc sanh đó khó mà giết chết được, bất quá chỉ đập cho nó rụng mấy cái lông mà thôi.

Cao Dương nhắc tới Quỷ Thú lão tổ lại nổi cơn tức giận nghiến răng nghiến lợi.

Văn Đế Đế nghe nói không giết chết được con đại thú, bất giác kinh hãi trong lòng, cô hỏi:

- Muốn giết con chim mà không được ư?

Cao Dương đáp:

- Vì nó linh hoạt phi thường, tốc độ chẳng kém gì tại hạ. Dù sao nó chỉ là giống súc sinh. Ban đầu nó rất hung dữ nhưng biết rằng đánh không lại là lập tức trốn chạy. Cánh nó cũng như sắt đao kiếm chém không vào. Đả thương nó còn có thể, muốn giết chết thì nhất định không phải chuyện dễ dàng vì nó bay liệng rất mau.

